

Sagen sattes til Forhandling.

Effer søe: Dette Lovforslag er af Justitsministeren fremsat i Landstinget og er der kun undergaaet faa og lidet indgribende Ændringer; der alle ere tiltraadte af Ministeren. Jeg skal tillade mig at gøre Lovforslaget til Genstand for en kort Omtale her.

Vi have jo for ganske kort Tid siden i Rigsdagen vedtaget Loven om Rettens Pleje, hvilken Lov endnu ikke er traadt i Kraft, men forhaabentlig ligger dog Tiden for dens Ikrafttræden ikke saa langt borte. Et Hovedøjemed med det foreliggende Lovforslag er at muliggøre, at den nye Retspleje, naar den træder ud i Livet, kan virke i Overensstemmelse med sin Hensigt i en vis Henseende. Lovforslaget søger derfor at fjerne de Hindringer for den nye Retsplejes hensigtsmæssige Brug, som kunde komme til Stede derved, at Arbejdet ved visse Retter navnlig ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i København [og tillige, om end i mindre Grad, ved Landsoverretten i Viborg samt ved Kriminal- og Politiretten i København] er steget saa betydeligt, at det ikke længere er muligt for vedkommende Dommere at fremme Sagerne med den tilbørlige Hurtighed. Paa den Maade, som Retternes Virksomhed nu er ordnet paa, vil der ikke kunne ske Forandring heri, og man maatte derfor gøre Regning paa, at der til den Tid, da Loven om Rettens Pleje træder i Kraft, vilde komme til at henstaa en Mængde uafgjorte Sager, blot fordi Dommernes have savnet Tid til at gøre dem færdige. Dette vil under den nye Retspleje medføre Forhaling af Sagerne i den første Tid tværtimod Retsplejelovens Hensigt. Det er derhos af Vigtighed allerede nu i den Tid, der vil hengaa, indtil vi faa den nye Retspleje ført ud i Livet, hvad der forhaabentlig ikke vil vare længe, at sørge for, at Sagerne ikke drages ud i den Grad, som det nu sker, men at man søger saa vidt mulig at fremme dem.

I Betragtning af, at vi nu staa overfor en af Rigsdagen allerede vedtagen fuldstændig Omordning af vor Retspleje, maa det formentlig være rigtigst ikke at foretage mere indgribende Foranstaltninger for at raade Bod paa tilstedeværende Mangler end højst nødvendigt. Jeg synes navnlig, at det maa være betænkeligt og utilraadeligt at iværksætte en Forøgelse af Dommernes Antal. Den højtrædede Justitsminister har formentlig truffet det rette ved de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget, thi

de ville afbøde de væsentligste Mangler, og de ere skikkede til at fremskynde Sagerne, uden at disses Behandling kan antages at ville lide derunder. Lovforslaget vil derhos ikke medføre nogen forøget Udgift, idet der ikke paatænkes oprettet noget nyt Embede.

Hovedbestemmelserne i Lovforslaget gaa ud paa, at der ved de paagældende Retter skal medvirke færre Dommere end hidtil ved de enkelte Retshandlinger, endvidere, at Arbejdet for Landsover- samt Hof- og Stadsretten fordeles paa Ugens Dage paa en mere praktisk Maade end nu til Sagernes Fremme og til en mere grundig Behandling af disse. Ved de kollegiale Retter forefalde forskellige Retshandlinger, hvorved det ikke er nødvendigt, at mere end en enkelt Dommer er til Stede. Det er rene Ekspeditioner, der stæde foregaa paa en og samme Maade. Hertil høre navnlig Udveksling af Indlæg, Bevilling af Udsættelser, hvorom Parterne ere enige, Sagers Optagelse til Doms og Oplæsning af Domme. For Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Vedkommende foreslaas det i § 1, at Retten ved saadanne Retssmøder, hvor kun de nævnte og lignende Retshandlinger foretages, kun skal beklædes af en enkelt Dommer, eller, som det udtrykkes, Retten skal kun sættes af en enkelt Dommer, medens der nu udkræves 5. I Overretten i Viborg foreslaas Tallet nedsat til 3. Endvidere foreslaas det i §§ 1] og 4, at der ved de to nævnte Retter kun skal udkræves 3 Dommers Deltagelse i de enkelte Retssagers Paakendelse. I § 3 bestemmes det, at der ved Gældskommissionen i mere betydende Sager ogsaa kun skal udkræves 3 Dommere. Noget tilsvarende foreslaas i § 5 for Kriminal- og Politiretten i København. Der har vel været udtalt Betænkelse ved at overlade Paadømmelsen til kun 3 Dommere; men dette Spørgsmaal er allerede, som det ses af Bemærkningerne til Forslaget, i Princippet afgjort af Rigsdagen ved § 6 i Loven om Rettens Pleje. I samme Retning gaar Bestemmelsen i § 3 om, at Sager ved Gældskommissionen her i København til en Værdi af 100 Kr. og derunder skulle kunne paakendes af en enkelt Dommer, medens Grænsen mellem de Sager, der nu kunne paakendes af en enkelt eller flere Dommere, er 40 Kr.

Disse Bemærkninger ville formentlig være tilstrækkelige med Hensyn til Forslagets Enkeltheder. I sin Helhed tilstræber Lovforslaget en mere økonomisk Anvendelse af Dommernes Tid, saaledes